

adonai iherosol. Quae ne nominy hoc pronuntient Rabbini in
 commentariis, loco sua videntur modo hanc in ipso no-
 mny le nom: adonai, prout iudei, non est memoria, Targ.
 Lix Symit, et utatur in contextu Genes. 10. g. modo haecque
 dox. i. ipse sanctus, le sanct. Imo per litteras alphabeticas
 membra supputantur Iudei, quare ad duodecim virtutes re-
 putant Idd, que vult dicitur, ad dicitur et alph. vni-
 tatis notay. et per idem beth eis conficiunt duodecim,
 atque ita in veteris vsq. ad viginti: attendit pro Idd
 bar, quod quidem notat, scribunt totu. heb-
 qua nouem intelliguntur, et vau, qua pro, forte confici-
 unt quidem. Quod est sumum autem argumentum est
 istud religionis eorum fidei, quod a viginti et du-
 decima nulla fit talis litterarum in numero quinario
 praemissio. R. D. Kimbi in Hof. 12. 6, de hoc nomine verba
 facit, illud quatuor eius litteris IIIII non autem pinguis,
 sed quatuor propria ipsarum vocatur nomina. Idd, he, vau,
 he, illud appellat nomis quod solus soli Edo sit proprie-
 uy et perulane. Sed nihil est quod Christiani Iux-
 daica scribunt et pronuntiant, superstitione constingit
 mie: cum Edo honoris in suis nominis litteris alphabe-
 tico aut syllabis non constituantur, inconstituta non sit
 veteris Latinae Africae, superstitione Iudeorum postea
 bita pronuntiationis adiciere, unde pro eorum superbo Edo
 appellationem de sumptis, Iouy eum appellant. Nam Iou-
 id etiam nominandi casu legitur in ecclesiasticis per eum ma-
 tutinam latinibus: quum nactus sua hanc hanc et
 similibus verbis appenderit. Si potest Iouis tunc. Et
 Quisiano placet genitium Iouis non esse nominatum Iupite-
 ris, sed nominatum Iouis. Sicut etiam Verius Latinus
 nominatum. Deinde autem commentariarum in psalms
 inter septem Hieronymi, in psalms, 8, Domine Domine nos-
 tra, Quia nomen Emini apud Hebraeos, inquit, quatuor
 litterarum est idem, he, vau vult dicitur vau he: quod proprie-
 Dni bar.

Di vordaluy sonat, et legi potest Iabr
 boua) et Hebraei אֱלֹהִים, id est,
 lup. Et nomen Emini tetragramma
 Graecis volumibus ad suum vsq. at-
 passum litteris scripturae mutatum fuisse
 fat. in lib. 2. epist. ad Macellum. e
 Exordis. Cuius loci ad regno suum
 bar veritate placet. Nomen et, inquit
 Dei, quod quatuor Hebraeis litteris
 apud eum vocatur ineffabile, dny,
 he, vau. cuius manifestum etiam e-
 rat, et Athenis suum in statua sua,
 et Apostulus: Quis vobis, inquit,
 hunc nomen annuntium vobis. Hic vsq.
 dny ob causam Ioboua conueto in
 eibus syllabis in dny contractis, l-
 legitur Ioboua 2. reg. 24. 23. quo
 latum Ioboua, 1. Paral. 26. 3. Quia
 Graecorum et nostris habet Ioboua
 Tim. 3. pro Ioboua. Sic quum
 reg. 23. 24. aliter dny nomine co-
 Ioiarim Hebr. 12. 10. et aliae cor.
 1. Paral. 8. 19. Sic Iopis et psal-
 psal. psal. 81. 6. Latine quare et
 Iarob pro Iarob, Ioar pro Ioboua,
 et quampulima id genus. Muto autem
 6 Latinum, vel potius he vau he
 formandam latinorum terminationem:
 ri et Hieronymus in nominibus lu-